

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

4. An plures possint esse Ministri unius pœnitentis in eadem confessione?
Et in textu hujus Resolutionis apponuntur aliqui casus, quamvis raro
contingentes pro praxi supradictæ quæstionis. Sed magis ...
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

vellet illum absolvere, non sufficienter absolveret per solum verbum, *absolvo*. Pari modo non esset sufficiens forma Baptismi si omitteretur pronomen, & Te. Ratio verò est, quia actio magis pendet à subiecto, circa quod determinatè verlatur, quam termino, à quo absolvit: ergo major ratio est, ut in Sacramentum Pœnitentiæ exprimat subiectum, quod est absolvendum, quam peccata à quibus est absolvendum, sed hæc omnia non procedunt si Confessarius dicat, *Ego absolvo à peccatis tuis*; nam in illa particula, *tuis*, includitur, & implicite continetur pronomen, Te. Et ita docet Eminentissimus dominus meus Cardinalis Lugo *de sacr. pœnit. disp. 17. sect. 1. num. 24.* & post illum Leander *de sacr. tom. 1. tr. 5. disp. 2. quest. 4.*

RESOL. IV.

An plures possint esse Ministri unius pœnitentis in eadem confessione?
 Et in textu hujus Ref. apponuntur aliqui casus, quavis raro contingentes pro praxi supradicta questionis.
 Sed magis difficultas est, an in dictis casibus essent duo Sacramenta, vel unum tantum?
 Et an quando valide duo simul absolvant, possint simul dicere: Nos te absolvimus? Ex part. 1. tr. 8. & Misc. 8. Ref. 46.

§. 1. **T**Ractat hoc dubium Eminentissimus Cardinalis Lugo *de Sacr. pœnit. disp. 13. sect. 7.* querens utrum forma absolutionis possit proferri à pluribus ministris, & num. 160. sic respondet, In primis non videtur dubium, quod absolventi utriusque esset valida; si uterque simul perficeret prolationem formæ, pœnitens esset dispositus, quia utraque esset forma prolata à legitimo ministro super materiam debitam, & non esset major ratio cur una absolutio haberet effectum, quam altera. Dixi tamen si pœnitens esset dispositus, quia cum ille modus accipiendi absolutionem à duobus, & confitendi simul utrique sit contra Ecclesiæ consuetudinem, multis, quibus consentit Suarez in *præfatu. disp. 8. sect. 4. num. 4.* putant esse illicitum, & possit ex hac parte deficere dispositio necessaria in pœnitente. Aliquando tamen cessat hæc ratio, ut si moribundo, qui confessionem petit, adveniant duo Sacerdotes, & uterque illum sensibus destitutum absolvat: vel si in naufragio, aut incendio aliquis multis Sacerdotibus presentibus confiteatur, ut ab illis absolvatur, vel denique si bona fide id faceret existimans ita licere, in his enim & similibus casibus locum potest habere hæc questio, & nunc dicimus utramque absolutionem concurrere ad gratiam sacramentalem, quia non est major ratio de una, quam de altera. Quod autem aliqui opponunt repugnare duplicem causam adequatam, qualis esset illa duplex absolutio, facile solvitur; Tum quia hæc absolutio causæ physicae, sed morales, ut suppono ex tractatu de Sacramento in genere. Tum quia licet singulae causæ in actu primo essent sufficientes de facto in actu secundo attemperaretur concursus unius propter præsentiam alterius, & causalitas, seu productio gratiæ abesset duplex, sed unica adequata procedens ab utraque causa; sicut quando de facto plures Sacerdotes consecrant eandem hostiam. Tum denique quia in nostro casu facilis dici posset singulas absolutiones habere suum effectum diversum. Hucusque Lugo.

2. Sed notandum est hic pro curiosis cum Dicast. *de Sacr. tom. 2. tr. 8. disp. 10. dub. 2. n. 13.* casum posse occurrere ad impossibile, qui si contingat videtur

posse, imo & debere absolvi simul à duobus. Nempe si quando quis in prælio vulneratus ad mortem, & morti proximus cepit uni confiteri, & propter periculum supervenientis hostis, Confessarius ante absolutionem fugiat, postea verò cessante illo instante periculo redeat ad moribundum cujus jam confessionem alius Confessarius cepisset excipere, ita ut uterque Confessarius jam præsens sit, & neuter integram confessionem excepisset, sed unus unam partem, alter alteram, pœnitens verò esset jam alienatus à sensibus, uterque posset, & deberet absolvere directè ab iis quæ audivit, ut potè nesciens an illa ipsa, vel alia (saltem ex parte) explicaverit secundo Confessario, cumque fortè sit periculum in mora, poterit uterque simul absolutionem impendere directè eorum quæ audivit, ut cætera simul indirectè remittantur, quæ quidem omnia sunt valde notanda.

3. Sed magis difficultas est, an in prædictis casibus essent duo Sacramenta, vel unum tantum, de qua vide Lugum, & Dicastill. *loco citato* qui tamen in pluribus inter se discrepant, quibus adde Averlam *de Sacram. pœnit. q. 12. sect. 5.*

4. Ex his oritur aliud dubium, an quando duo valide simul absolvant, possint singuli dicere; *Nos te absolvimus*? Suarez *tom. 3. in 3. part. disp. 23. sect. 1. n. 13.* valere putat, si sensus non sit, quod uterque concurrat ut causa partialis, sed quòd uterque causet illum effectum, perinde atque si duo consecrent eandem hostiam, verè dicit uterque nos consecravimus hanc hostiam. Vasquez in hac materia *quest. 91. art. 4. dub. 1. n. 8.* negat valere, juxta ea quæ *tom. 2. in 3. part.* latius dixerat de Baptismo. Idem etiam docet Cardinalis Lugo *de pœnit. disp. 13. n. 176.* Vide etiam Coninch. *de Sacram. quest. 67. art. 6. dub. 1. num. 43.* & ne deferas recognoscere Dicastillum *ubi supra n. 39. cum seqq.* ubi more suo latè, & doctè hoc dubium pertractat; & ex illo alia plura dubia emanantia curiosè discutit usque ad *num. 62.*

RESOL. V.

An sit valida forma absolutionis sacramentalis, si dicatur: Absolvo te, non addendo à peccatis tuis?
 Et quid est sentiendum, si Sacerdos solum dixerit: Absolvo?
 Et an talis Confessarius sit denunciandus Sancto officio? Ex part. 11. tract. 6. & Misc. 6. Ref. 11.

§. 1. **N**Ovissimè negativam sententiã docet Pater Ad magis firmam doctrinam hujus Ref. lege Ref. hanc sequens, & signanter in Ref. 1. post seq à lin. 1. per totum §. 1. & vide etiam Ref. eius secundæ annot. & Contrà forma Sacramentorum non debet determinari à materia, sed ipsa debet determinare materiam in tom. 5. tr. 1. ad medium, cursum in vers. sicut propter.

Ad magis firmam doctrinam hujus Ref. lege Ref. hanc sequens, & signanter in Ref. 1. post seq à lin. 1. per totum §. 1. & vide etiam Ref. eius secundæ annot. & Contrà forma Sacramentorum non debet determinari à materia, sed ipsa debet determinare materiam in tom. 5. tr. 1. ad medium, cursum in vers. sicut propter.

Ad magis firmam doctrinam hujus Ref. lege Ref. hanc sequens, & signanter in Ref. 1. post seq à lin. 1. per totum §. 1. & vide etiam Ref. eius secundæ annot. & Contrà forma Sacramentorum non debet determinari à materia, sed ipsa debet determinare materiam in tom. 5. tr. 1. ad medium, cursum in vers. sicut propter.

Ad magis firmam doctrinam hujus Ref. lege Ref. hanc sequens, & signanter in Ref. 1. post seq à lin. 1. per totum §. 1. & vide etiam Ref. eius secundæ annot. & Contrà forma Sacramentorum non debet determinari à materia, sed ipsa debet determinare materiam in tom. 5. tr. 1. ad medium, cursum in vers. sicut propter.

Ad magis firmam doctrinam hujus Ref. lege Ref. hanc sequens, & signanter in Ref. 1. post seq à lin. 1. per totum §. 1. & vide etiam Ref. eius secundæ annot. & Contrà forma Sacramentorum non debet determinari à materia, sed ipsa debet determinare materiam in tom. 5. tr. 1. ad medium, cursum in vers. sicut propter.